

sentationer henviser visumansøgeren til destinationslandets nærmeste repræsentation, hvis den danske repræsentation ikke kan udstede bona fide visum. Tilsvarende henviser de danske repræsentationer en visumansøger til destinationslandets nærmeste repræsentation, hvis visumansøgningen vil blive afvist. Forslagene vedrørende repræsentationernes kompetence til at afvise visumansøgninger er navnlig en præcisering af de tilfælde, hvor de danske repræsentationer allerede i dag afviser visumansøgninger, fordi helt grundlæggende betingelser ikke er opfyldt. Det forudsættes endvidere, at repræsentationerne fremover i større omfang vil udstede bona fide visum end hidtil. Repræsentationerne vil derfor ikke som følge af forslagene i større omfang end i dag henviser visumansøgere til destinationslandets nærmeste repræsentation, og Danmark vil således kunne repræsentere andre lande i mindst samme omfang som hidtil.

4.3. Præcisering og udvidelse af de danske repræsentationers kompetence til at meddele visum

De danske repræsentationer i udlandet er efter udlændingeloven bemyndiget til at udstede visum, jf. udlændingelovens § 47, stk. 2, og udgangspunktet er ifølge viseringsinstruksens danske instrukser til repræsentationerne i udlandet, at repræsentationerne kan udstede visum uden forelæggelse for Udlændingestyrelsen. Viseringsinstruksen opregner dog en række nærmere bestemte tilfælde, hvor repræsentationen ikke kan udstede visum, men skal forelægge ansøgningen for Udlændingestyrelsen, jf. afsnit 4.1.

Det fremgår således bl.a. af viseringsinstruksen, at de danske repræsentationer i udlandet skal forelægge sagen for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren ikke har nationalitetspas, diplomat- eller tjenestepas eller tilbagerejsetilladelse til Canada eller USA. Repræsentationen kan dog udstede visum, hvis ansøgeren er fra et land, der er placeret i turistlandegruppen, og i øvrigt opfylder visumbetingelserne, eller hvis ansøgeren efter repræsentationens vurdering ikke vil forstyrre den offentlige orden og vil returnere, inden visummet udløber.

Endvidere fremgår det af viseringsinstruksen, at de danske repræsentationer skal forelægge sagen for Udlændingestyrelsen, hvis rejseformålet er angivet som besøg hos familie eller venner, samt i visse tilfælde hvor rejseformålet er angivet som besøg hos en kæreste. Repræsentationen kan dog udstede visum, hvis ansøgeren er fra et land, der er placeret i turistlandegruppen, og i øvrigt opfylder visumbetingelserne, eller hvis ansøgeren efter repræsentationens vurdering ikke vil forstyrre den offentlige orden og vil returnere,

inden visummet udløber. Det bemærkes, at det følger af Schengenreglerne, at repræsentationerne altid – dvs. uanset hvilket land den pågældende kommer fra – skal vurdere, om en visumansøger vil forstyrre den offentlige orden eller ikke vil returnere, inden visummet udløber.

Dvs., at de danske repræsentationer i udlandet efter den gældende viseringsinstruks skal forelægge en visumansøgning for Udlændingestyrelsen, hvis rejseformålet er angivet som privatbesøg – uanset hvilken type rejsedokument den pågældende har – medmindre den pågældende i øvrigt opfylder visumbetingelserne og efter repræsentationens vurdering ikke vil forstyrre den offentlige orden og vil returnere, inden visummet udløber. Det har i forbindelse med vurderingen af immigrationsrisikoen betydning, hvilket land den pågældende kommer fra.

Det er udlændingemyndighedernes erfaring, at omfanget af de danske repræsentationers forelæggelser for Udlændingestyrelsen af visumansøgninger, der indgives med henblik på privatbesøg – inden for viseringsinstruksens rammer – er varierende. Nogle repræsentationer er således mere tilbageholdende med at udstede visum end andre og forelægger derfor flere visumansøgninger for Udlændingestyrelsen. En del af disse ansøgninger afgøres ved, at Udlændingestyrelsen bemyndiger repræsentationen til at udstede visum. I disse tilfælde er repræsentationernes forelæggelse for Udlændingestyrelsen af visumansøgningen reelt at betragte som et forsinkende element i sagsbehandlingen og dermed en forlængelse af sagsbehandlingstiden. Det vil således kunne medvirke til en forkortelse af sagsbehandlingstiden, hvis de danske repræsentationer fremover reducerer omfanget af visumansøgninger, der forelægges for Udlændingestyrelsen.

På denne baggrund og med henblik på at sikre, at der ikke er repræsentationer, der forelægger visumansøgninger for Udlændingestyrelsen, medmindre det er helt nødvendigt, skal viseringsinstruksens danske instrukser til repræsentationerne præciseres. Dette vil – udover at forkorte sagsbehandlingstiden – samtidig styrke de danske repræsentationers rolle på visumområdet, herunder over for de andre lande, der deltager i Schengensamarbejdet.

Det skal således fremgå tydeligt af de danske instrukser i viseringsinstruksen vedrørende visumansøgninger, der indgives med henblik på privatbesøg, at repræsentationerne ved behandlingen af alle visumansøgninger – dvs. uanset hvilket land visumansøgeren kommer fra – skal foretage en konkret vurdering af risikoen for, at den pågældende visumansøger ikke vil returnere inden for visummets gyldighedsperiode.